

Michael P. Musielewicz

O stosowaniu norm w odniesieniu do samochodów autonomicznych

Streszczenie

W rozprawie tej podejmuję kwestię, czy samochody autonomiczne (samochody bez kierowcy) mogą być nosicielami norm i czy mogą być podmiotami normatywnymi, które mogą kierować się normami prawnymi i moralnymi. Aby odpowiedzieć na to pytanie, musimy najpierw zrealizować trzy wzajemnie powiązane ze sobą zadania. Pierwsze z nich to ustalenie, czym są samochody autonomiczne. Drugim zadaniem jest sprawdzenie, czy są one podmiotami (agentami), a jeśli tak, to czy są one również podmiotami (agentami) normatywnymi. Wreszcie musimy podjąć się zadania sprawdzenia, jaki rodzaj etyki jest odpowiedni dla tych podmiotów normatywnych. Aby rozwiązać te zadania, rozpocznę od przeglądu stanu rzeczy dotyczącego tego, czym jest samochód bez kierowcy i dokąd zmierza technologia związana z takimi samochodami oraz aktualnych ram prawnych dotyczących tych urządzeń. W następnym rozdziale zajmę się kwestią podmiotowości tych urządzeń i zbadam, czy są to podmioty normatywne. Następny rozdział jest kontynuacją poprzedniego rozdziału i dotyczy tego, w jaki sposób etyka, szczególnie w kategoriach moralności, jest zwykle stosowana w odniesieniu do samochodów bez kierowcy. W ostatnim rozdziale wskazuję na wady proponowanych rozwiązań. Na koniec dochodzę do wniosku, że etyka cnoty, w szczególności jej wariant koncentrujący się na celach przedmiotowych lepiej pasuje do samochodów bez kierowcy niż dotychczas prezentowane podejścia do tego tematu.